

4) Za takových okolností, jaké nastaly ve sporu v původním řízení, nebrání unijní právo tomu, aby koncese na veřejnou službu související s dílem byla udělena bez nabídkového řízení, je-li toto udělení v souladu se zásadou transparentnosti, jejíž dodržení nenese s sebou nutně povinnost provést nabídkové řízení, ale musí podniku nacházejícímu se na území jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém se nachází orgán udělující koncesi, umožnit přístup k příslušným informacím týkajícím se uvedené koncese před tím, než bude udělena, tak aby tento podnik mohl dát najevo svůj zájem o získání této koncese, pokud by si to přál, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 295, 29.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Věc C-442/12) (¹)

(„Pojištění právní ochrany — Směrnice 87/344/EHS — Článek 4 odst. 1 — Svobodný výběr advokáta pojištěným — Ustanovení ve všeobecných podmínkách pro smlouvu o zajištění právního zastoupení v soudních a správních řízeních jedním ze zaměstnanců pojistitele — Náklady na právní zastoupení externím právním poradcem, které jsou hrazeny pouze tehdy, je-li podle pojistitele nezbytné, aby se případem zabýval externí právní poradce“)

(2014/C 9/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jan Sneller

Žalovaná: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko — Výklad čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany (Úř. věst. L 185, s. 77; Zvl. vyd. 06/01, s. 187) — Svobodný výběr advokáta pojištěným.

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby pojistitel právní ochrany, který ve svých pojistných smlouvách stanoví, že právní zastoupení je v zásadě zajišťováno jeho pracovníky, rovněž stanovil, že náklady na právní zastoupení advokátem nebo zástupcem, které si pojištěný svobodně vybral, mohou být hrazeny pouze tehdy, má-li pojistitel za to, že se případem musí zabývat externí poradce.
- 2) Skutečnost, zda je právní zastoupení v dotčeném soudním nebo správním řízení podle vnitrostátního práva povinné, nemá vliv na odpověď poskytnutou na první otázku.

(¹) Úř. věst. C 9, 12.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) v. Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Věc C-473/12) (¹)

(„Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Články 10 a 11 — Informační povinnost — Článek 13 odst. 1 písm. d) a g) — Výjimky — Rozsah výjimek — Soukromí detektivové jednajících pro organizaci vykonávající dohled nad regulovaným povoláním — Směrnice 2002/58/ES — Článek 15 odst. 1“)

(2014/C 9/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Žalovaní: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

Za přítomnosti: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (Belgie) — Výklad čl. 11 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 písm. d) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355), jakož i čl. 6 odst. 3 SEU — Úplná harmonizace? — Možnost členského státu zavést omezení či výjimku z povinnosti z povinnosti bezprostředně informovat dotčenou osobu — Rozsah výjimky z této povinnosti — Zahnutí profesní činnosti soukromých detektivů — Slučitelnost článku 13 směrnice 95/46/CE s čl. 6 odst. 3 SEU v případech záporné odpovědi, a to konkrétněji s ohledem na zásadu rovnosti a zásadu zákazu diskriminace

Výrok

Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mají nikoli povinnost, nýbrž možnost zavést do svého vnitrostátního práva jednu nebo několik výjimek z povinnosti informovat subjekty údajů o zpracování jejich osobních údajů, které upravuje.

Výjimka upravená v čl. 13 odst. 1 písm. d) směrnice 95/46 se vztahuje na činnost soukromého detektiva jednajícího pro profesní organizaci za účelem vyšetřování porušení deontologických pravidel regulovaného povolání, v projednávaném případě povolání realitního makléře.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Feldkirch — Rakousko) — Armin Maletic, Marianne Maletic v. lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Věc C-478/12) (¹)

(„Příslušnost ve věcech občanských a obchodních — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 16 odst. 1 — Cestovní smlouva uzavřená mezi spotřebitelem s bydlištěm v jednom členském státě a cestovní kanceláří usazenou v jiném členském státě — Poskytovatel služeb využívaných cestovní kanceláří usazenou v členském státě bydliště spotřebitele — Právo spotřebitele podat žalobu proti oběma podnikům u soudu v místě svého bydliště“)

(2014/C 9/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Feldkirch

Účastníci původního řízení

Žalobci: Armin Maletic, Marianne Maletic

Žalované: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesgericht Feldkirch — Výklad čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Příslušnost ve věcech smluv uzavřených spotřebiteli — Cestovní smlouva o pobytovém zájezdu uzavřená mezi spotřebitelem a podnikem — Situace, kdy je podnik usazen v jiném členském státě než spotřebitel a k plnění ze smlouvy využije podnik se sídlem v členském státě bydliště spotřebitele — Případné právo spotřebitele podat žalobu proti těmto dvěma společnostem k soudu místa svého bydliště

Výrok

Pojem „smluvní partner“ podle čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 44/2001 Rady ze dne 22. prosince 2000, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, zahrnuje i smluvního partnera hospodářského subjektu, s nímž spotřebitel uzavřel tuto smlouvu, kterýžto partner má sídlo na území členského státu, v němž se nachází bydliště tohoto spotřebitele.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht — Německo) — Tevfik Isbir v. DB Services GmbH

(Věc C-522/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Vysílání pracovníků — Směrnice 96/71/ES — Minimální mzda — Jednorázové částky a příspěvek zaměstnavatele na víceleté spoření ve prospěch jeho zaměstnanců“)

(2014/C 9/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht